

Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Συνδρομή προπληρωτά	Υπεύθυνος Συντάκτης εκδότης	Πάσα διατριβή ένυ
Έτησία δρ. 7	Γρηγόριος Νικολάου	πόγραφος γίνεσναι δεκτή
έξαμηνία » 4		
τριμηνία » 2 50	Έκδιδομένη κατά Κυριακήν	Τά χειρόγραφα δέν
	ΤΥΠΟΙΣ Χρυσοδοσλοπούλου	ἀποδίδονται.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Όμολογώ, ότι δέν έχάρην όπως άλλοτε επί τή σήμερον έθνική μας έορτή. Καί δέν έχάρην διότι ένεθυμήθην ούχι τά τρόπαια τών παλαιών προγόνων Έμών, εΐτινες χιλιάδες έτών άφίστανται ήμών, αλλά διότι πρό όκτώ καί έβδομήκοντα έτών ήδη, εΐ πατέρες Έμών έστεινον τρόπαια κατά γήν καί θάλασσαν, μαχόμενοι ώς γίγαντες όπως κληροδοτήσωσιν Έμίν τήν σημερινήν έλευθερίαν. Κληρικοί διαθερμαινόμενοι υπό τοϋ θρησκευτικού αισθήματος καί τής προς Θεόν έλπίδος προς άπόκτησιν τής έλευθερίας μετέδιδον καί ένέβαλλον τό πϋρ τοϋτο εΐς τάς καρδιάς τών λοιπών, καί άφοσιωμένοι εΐς τήν ύψηλήν ιδέαν έπιπτον όλοκαύτωμα τοϋ ύπερ έλευθερίας άγώνος, άλλοι διά τοϋ βρόχου άποπνιγόμενοι καί άλλοι επί πυριτιδαποθηκών καιόμενοι!

Πλούσιοι τήν περιουσίαν αϋτών καί τόν πλοϋτον ύπερ τοϋ άγώνος θύοντες οϋδέν ύστερουν όπως προσφέρωσι καί τήν ύπαρξίν των θυσίαν διά τόν ύπερ πατρίδος άγώνα!

Όμογενείς εκπεράτων γής καί από ξένων επικρατείας, ένθα μεγάλων ήξιοϋντο τιμών καί δόξης παρήτησαν καί τάς τιμάς καί τάς δόξας καί πλοϋτον καί άνάπαυσιν καί δέν ώκνησαν νά σπεύσωσιν εΐς τήν φωνήν τής Πατρίδος, όπως χύσωσιν ύπερ Αϋτής τό τίμιόν των αίμα!

Έάνοι άνδρες έλεύθεροι καί πλούσιοι άφέντες τάς άναπαύσεις των, ών άπήλαυον εΐς τάς πατρίδας των υπό ίεροϋ ώθούμενοι ζήλου έσπευσαν νά ύποσκήρξωσι τοϋς άγωνίζο-

μένους ίερών γονείς μας άγώνα!

Καί τέλες γυναΐκες προς άνδρας ώς άνδρες έπολέμουσιν επί πλοίων δι' ίδίων έξόδων καί ίδίων πληρωμάτων!

Καί ήτο ό άγών ίερός, καί ήτο ό άγών θεΐος καί τό τέλος θεΐοτερον!

Καί ήτο άγών άνευ ζύμης, άνευ συντάξεως, άνευ οϋδενός τών προς τοϋτο άναγκαιών!

Ένώ δέ τότε τοϋτα έγέγοντο καί οι Έλληνες ώς Τιτάνες πανταχοϋ έτιμώντο. Προχθές ή σημερινή Γενεά παρέδωκε τήν Δόξαν ταύτην εΐς κατοίκους τοϋ άλλου Έμισφαιρίου, άμαυρώσασα τήν αίγλην τών Πατέρων τής!

Ναΐ! Εΐμεθα άνάξια τέχνα τών ήρώων πατέρων μας, εκπεφλισμένοι δέ καί άνίκανου νά τρέφωμεν μεγάλας ιδέας, τά σχηττρα τών όποίων ιδεών, όφείλομεν νά δώσωμεν τοΐς Άμερικανοΐς.

Προχθές εΐμεθα Θαλασσοκράτορες, εΐμεθα συντεταγμένοι, εΐχομεν Στράτευμα, Στρατηγούς, Άρχηγούς, Καπετανέους. Εΐχομεν πλοΐα, Ναυάρχους, Κολονάλους Ζύμην προς μεγάλα έργα, καί πράξεις καί οϋδέν οι οϋτιδανοί, οϋδέν άξιον έπράξαμεν καί άντάξιον τής ευκλείας τών Γονέων μας! Όχι Σώμα Στρατοϋ, αλλά οϋδέ μεμονωμένη ήρωϊκή πράξις κινουσα τόν σεβασμόν τοϋ ανθρώπου δέν έπράχθη παρ' ένός άτομου.

Καί έν τοϋτοΐς εΐχομεν τό θράσος νά ταράξωμεν τήν κόνιν σήμερον εκείνων, ότινες με οΐκτον μάς έβλεπον οϋτω θηλυπρεπώς καί «άπ' τό κουτί βγαλμένους» δι' ύμνων προς τά μεγάλα κατορθώματά των καί δεήσεων ύπερ άναπαύσεως τής ψυχής των ή ε-

ποία ἄλλως δὲν εἶχε ἀνάγκη τῶν δεήσεων ἡμῶν τῶν νάνων.

Αὐτὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀκόμη, τὰ ὅποια δὲν εἶνε δυνατόν ἐν λεπτομερείαις νὰ περιληφθῶσιν ἐν στενῷ χώρῳ, καὶ ἐπροξένουν ἀντὶ χαρᾶς λύπην.

Ἄλλὰ καὶ ἡ σκέψις ὅτι δὲν θὰ εὐρεθῶμεν ποτε—ἢ παρούσα Γεννεὰ τοῦλάχισον—εἰς παρομοίαν περίστασιν, νὰ προσπαθήσωμεν, μὴ τε δυνηθῶμεν νὰ ἀποπλύνωμεν τὸν ῥυπον τῆς κατασχύνης ἡμῶν.

Ἰσως νὰ εἴμεθα ἀπαισιόδοξοι, πιθανόν καὶ ὁ ἐγωΐσμός νὰ συντελέσῃ νὰ μὴ χαρῶμεν διὰ τὴν σημερινὴν Ἑορτήν μας, ἀλλὰ τὰ πράγματα μέγα βοῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀπελπίσας μας καὶ μόνον ὁ Ἵψις Θεὸς δύναται νὰ μᾶς ἀποδώσῃ τὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ Ἑορτῇ μας.

* *

Εὐγενεῖς πράξεις

Ἄθλα γὰρ ἀρετῆς οἷς κείται μέγιστα τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγόνασιν.

Ἄν ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἀρετῆς δημοσία ἐθεωρεῖτο ὡς καθήκον παρὰ τοῖς προγόνοις ἡμῶν παρ' εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα καὶ ἢ πρὸς τὴν ἀρετὴν ῥοπή ἦσαν οὕτως εἰπεῖν κοινὰ καὶ συνήθη, πόσον ἐπιβάλλεται τὸ τοιοῦτον σήμερον εἰς ἡμᾶς τοὺς νανοειδεῖς ἀπογόνους αὐτῶν, παρ' οἷς ἡ ὕλη καὶ ὁ ἀτομισμός ἐνέκρωσαν πᾶν εὐγενὲς αἰσθημα, ἢ δὲ στοιχειώδης τοῦ καθήκοντος ἐκτέλεσις ὡς ὑψίστη ἀρετὴ θεωρεῖται! Καὶ ναί μὲν δὲν δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι κατάλοιπα τῶν εὐγενῶν ἐκείνων χαρακτήρων ἢ μετεμψυχώσεις αὐτῶν παρατηροῦνται ἐν Ἑλλάδι καὶ σήμερον, ἀλλ' ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, ἥτις εἰς ἀπωτέρους χρόνους διεκρίνετο ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὴν στοργῇ τῶν τέκνων τῆς, ἅτινα ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐτὴν πιρὸς τῆς ἀγάπης θερμαινόμενα κατέλιπον περιουσίας ὀλοκλήρους κτηθεῖσας δι' ὑδρώτων καὶ μόχθων ἐντίμων ἵνα πρὸς τοὺς ἐπιγιγνομένους πτωχοὺς ἀδελφοὺς χρήσιμοι καὶ ἀρωγοὶ γενόμενοι τὴν εὐκλειαν τῆς ἰδίας τῶν πατρίδος παρασκευάσωσι, παρὰ τῆς ἐκείνης σήμερον παγετώδης ἀδιαφορίας καὶ ὡς πρὸς σκληρὰν μητρικὴν ὀλιγωρίαν καὶ καταφρόνησιν!

Τὰ ἐπὶ τῆς ζηδῶρου αὐτῆς γῆς ἐκτραφέντα, παχυθέντα, καὶ μεγαλώσαντα τέκνα τὰ

πλουτήσαντα ἐν αὐτῇ πολλάκις θανάταις τοῦ ἰδρώτος τῶν λοιπῶν τέκνων τῆς, εἴτε θνήσκοντα καταλείπουσι τὸν πλοῦτον τοῖς κληρονόμοις οὐδὲν αὐτοῖς ἐνθυμούμενα, εἴτε ζῶντα οὐδαμῶς περιποιῶνται ταύτην ἔστω καὶ διὰ τῶν ψυχίων τῆς τραπέζης τῶν διὰ τῆς ὀλιγωρίας τῶν δὲ μόνον καὶ τῆς σκληρᾶς ἀδιαφορίας πληρόνωντα τὰ τροφῆα καὶ τὴν πολλάκις ὑπ' αὐτῆς ἀπονεμηθεῖσαν τιμὴν καὶ προστασίαν!

Ὁ ἐγωΐσμός ὁ παράλογος, ὁ ἀτομισμός ὑπὸ τὴν πλεόν συχαμερὰν αὐτοῦ μορφήν ἀπεκέντρωσε τὰ τέκνα τῆς μητρὸς παρασκευάζων οὕτω κοινὴν δυστυχίαν καὶ στερεῶν ἀπ' ἀποφαινεῶν τὴν ἐπιτυχίαν ἐκείνην, ἥτις καὶ ὑπὸ τῶν νῦν καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιγιγνομένων ἐκφέρεται δι' εὐχῶν καὶ εὐλογίων καὶ πληροῖ τὴν ψυχὴν ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης.

Διότι ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀληθὴς εὐτυχής, ὅς τις δύναται διὰ τῆς εὐτυχίας αὐτοῦ καὶ ἐτέρους τοιούτους νὰ καταστήσῃ.

Τὰς ἀνωτέρω σκέψεις ἐνέβαλον ἡμῖν δύο εὐγενεῖς πράξεις γηγένων τέκνων τοῦ λαοῦ αἰτινες μᾶς ὑπενθύμισαν ἀρχαιοτέρα: ἐποχὰς καὶ μᾶς ἀπέσπασαν ἐπὶ μικρὸν ἀπὸ τὴν ἀσφυκτικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ ἀτομισμοῦ ἐν ἣ κινούμεθα φυτοζωοῦντες, πιστοποιήσασαι ἐπὶ μίαν ἐτι φορὰν, ὅτι τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα εὐρίσκονται συχνότερον ὑπὸ τὰς χαμηλὰς στέγας τῶν οἰκίσκων παρὰ εἰς τὰς αἰθούσας τῶν ἐπὶ πλούτῳ καὶ χλιδῇ ἐναβρουμένων.

Πτωχὸς ἐργάτης διὰ τοῦ ἰδρώτος του, διὰ τῆς ἰδίας στερήσεως, ὑποβάλλων ἑαυτὸν εἰς ἐκουσίαν νηστείαν συντηρεῖ ἐπὶ τέσσαρας μῆνας πενταμελῆ ξένην αὐτῷ οἰκογενεῖαν, περιθάλπων καὶ θεραπεύων εὐαγγελικῶς τὰ χρονίως ἀσθενοῦντα δύο ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς! καὶ ὁ ἐργάτης οὗτος ἐπιστρέφων καθ' ἑκάστην νύκτα καταλείπει ἐπὶ τῆς σεσαθρωμένης τραπέζης τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἡμερομισθίου του κρατῶν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ πεντήκοντα μόνον λεπτά! καὶ τρέχει εἴτα, ἵνα λάβῃ παρὰ τοῦ φαρμακείου τὰ φάρμακα τῶν δύο μικρῶν ἀσθενῶν ἀντιτάσσειν εἰς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας τῆς υἱοθετηθείσης ταύτης οἰκογενείας του, τὸ τοῦ Θεοῦ Διδασκάλου «οὐδὲν οὐδὲν εἶπατε» ἄλλως τε Σᾶς παραιτῶ! Ἡ τοῦ ἐπαγγέλματος μᾶς ἰδιότης ἀπεκάλυψεν ἡμῖν μόνον τὸν Μαργαρίτην τοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ τὸν ἀληθῆ ἀκόλουθον. Παρασιωπῶμεν τὸ ὄνομά του σεβόμενος τὴν πρὸς τοῦτο ῥητὴν ἐντολήν του. Ἄλλως τε τίς ἢ ἀνάγκη; ἐκεῖνος δὲν

ἐκτελεῖ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο καθήκον δι' ἐπαίνους καὶ διὰ φαρισσαίην ἀρετὴν, ὑπέκει εἰς τῆς ψυχῆς του τὰς εὐγενεῖς ῥοπὰς καὶ ἐφέσεις.

Ὁ Θεόδωρος Μαχαιρᾶς, υἱὸς χρηστὸς χρηστῶν γονέων, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν ἵνα βιοπαλαίων παρασκευάσῃ ἑαυτῷ καὶ τοῖς γονεῦσι ἀνετωτέραν τὴν ζωὴν, καὶ ὁ φιλότιμος νεανίας τοῦ πρώτου καρποῦ τῶν κόπων του τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἰδρώτος τοῦ μετώπου του, προώρισε διὰ τοῦς γονεῖς καὶ τὴν ἐνοριακὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τῶν Εἰσοδίων. Καὶ ἐπεμφεν βαρῦτιμον χρυσῶ διηνημισμένον τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Σωτήρος ἐπὶ μέλανος βελούδου, διὰ τὴν ἐκφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ ἐπαμψε τέσσαρα λάβαρα καὶ ζευγὸς ἐξαπτερύγων πολυτελῶν καὶ κομψοτάτων. Ταῦτα δὲ πάντα συνώδευσεν διὰ μετριόφρονος ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Ἐκκλησίας εὐχόμενος, ἵνα ὁ Θεὸς εὐοδώσῃ τὸ ἔργον του, ὅπως ὠφελιμώτερος καταστῇ τῇ φιλίᾳ πατρίδι.

Παράδειγμα ἡ εὐγενῆς πράξις αὕτη ἔστω ἡμῖν, φιλότιμε νεανία, τοῖς μόνον περὶ ἑαυτῶν μεριμνῶσιν. Αἰ εὐχαὶ τῶν γονέων σου καὶ τῶν φίλων σου ἐνούμεναι πρὸς τὴν μεγάλην προστασίαν τῆς Θεοτόκου θὰ συνοδεύωσι πάντοτε τὰς ἐργασίας σου στεφόμενα; διὰ τῆς εὐτυχίας ἐπ' ἀγαθῷ Σοῦ καὶ τῆς ὑπὸ τῶν δυναμένων ὀλιγορρομένης πατρίδος μας.

(ἔπεται συνέχεια)

Ε Β

Κύριε Συντάχτα.

Ὡς Σᾶς ὑπεσχέθημι εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, γράφω σήμερον ὀλίγα τινὰ διὰ τινὰς κληρώσεις ἐνόρκων ἐνεργηθείσας σκανδαλωδῶς ὑπὸ τινος δικαστοῦ. Καὶ ναί μὲν ἀρμόδιοι πρὸς ἕλεγχον τοιοῦτον εἶνε οἱ ἐγγύτερον ἢ μὴν ἰσάμενοι πρὸς τὰ τῆς δικαιοσύνης ἐδώλια, ἀλλὰ ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων νομίζομεν, ὅτι καὶ πᾶς Λευκάδιος δεόν νὰ νομίζῃ ὡς ἰδίαν προσβολὴν, ὅτε ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς ἐνὸς δικαστοῦ προσβάλλονται ἀναίτιως καὶ ἀπληρῆς ἰδιοτροπία καὶ ὑστερικὴ διαθέσει ἔνοχοι Λευκάδιοι διακρινέντες ἐπὶ εὐσυνείδησι καὶ ὅλον τὸν μέχρι τοῦδε βίον των. Ἐπειδὴ οὐδὲν ἐπὶ τῆς ἐξέτασίν των ἀπαιτεῖται ἰδιότητα, οἱ ἄλλοι οὐδὲν ἔσονται ἀπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβλαβῆ ἔχειν. Οἱ ἄλλοι οὐδὲν ἔσονται ἀπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβλαβῆ ἔχειν. Οἱ ἄλλοι οὐδὲν ἔσονται ἀπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβλαβῆ ἔχειν. Οἱ ἄλλοι οὐδὲν ἔσονται ἀπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβλαβῆ ἔχειν. Οἱ ἄλλοι οὐδὲν ἔσονται ἀπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβλαβῆ ἔχειν.

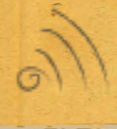
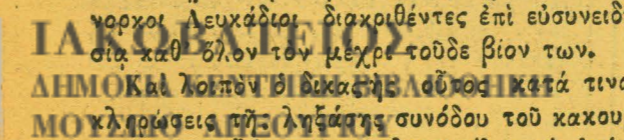
εἴτα περισυλλέγων αὐτὰ τὰ ἔρριπτε εἰς τὸ βάθος τῆς κληρωτίδος καὶ ἐπ' αὐτῶν εἴτα τὰ ἕτερα ὀνόματα χωρὶς νὰ ἀνακατώνῃ ταῦτα. Ἐξάγων δ' εἴτα τοὺς κλήρους ὁρθίως ἔρριπτε. πρὶν ἐξαγάγῃ ἕκαστον λαχόν, τὸ βλέμμα αὐτοῦ ἐνότος τῆς κληρωτίδος καὶ ἀνεγίνωκε τὰ ὀνόματα εἰς μάλιστα ἔστρεψε καὶ τὴν κληρωτίδα πρὸς εὐχερεστέραν ἀνάγνωσιν! Καὶ οὕτω ἡ κλήρωσις ἐγένετο στὰ φόρα καὶ κατ' ἐκλογήν οὐχὶ τῆς τύχης, ἀλλὰ τοῦ Δικαστοῦ. Δὲν ἤξεύρω πῶς χαρακτηρίζεται τὸ τοιοῦτον νομικῶς, κοινωικῶς ὁμως χαρακτηρίζεται, ἢ ὡς ἑλλειψὶς ἐμπιστοσύνης πρὸς τινὰς τῶν ἐνόρκων ἢ ὡς μεροληπτικὴ ἐπέμβασις ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν δικαιομένων. Ἀποκρούοντες τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν παρατηροῦμεν εἰς τὸν δικαστὴν τοῦτον, ὅτι οἱ ἀπαρτίζοντες τὸν κατάλογον τῶν ἐνόρκων Λευκάδιοι δὲν εἶνε ἀπ' ἐκείνων τοῦ ἐνόρκου, τοὺς ὁποίους ἐξεφούρνιζεν ἄλλοτε ἡ Μωραϊτικὴ ρουσφετολογία καὶ οἱ ὅποιοι ἤρχοντο ἐνταῦθα ῥυκένδυτοι καὶ φθειρωμένοι παλοῦντες εἰς τοὺς δικαιομένους τὴν συνείδησιν των ἀντὶ ἐνός σκαρμούτζου δεκαρῶν! ἀλλ' ὅτι εἶνε ἐνορκοὶ διακρινόμενοι ἐπὶ εὐσυνείδησι, ἐπὶ γράμμασι καὶ ἐπιστήμαις καὶ καυχώμενοι ἐπὶ πολιτισμῷ καίτοι δὲν ἀνοίγουσι τὰ σπίτια τους διὰ νὰ δεχθῶσιν εἰς χορὸς καὶ διασκεδάσεις ἀνθρώπους, ὧν τὴν προέλευσιν ἀγνοοῦσιν.

Ταῦτα διὰ τὸν ἀγνοοῦντα τοὺς Λευκάδιους ἐνόρκους ἀξιότιμον κύριον Δικαστήν. Ὑπομνήτικοι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ εἷς τινὰς κυρίους, εἰ ὅποιοι ἔχουν μεγάλα θέατρα μελοδράματα καὶ μεγάλα μπουλεβάρ καὶ πάρκα καὶ ῥετζετ εἰς τὰ βλαχοχώρια νὰ μὴ ὑβρίζουν τὴν Λευκάδα, διότι ἡ ξενία καὶ ἡ εὐγένεια τῶν Λευκαδίων ἔχουσι καὶ αὐταὶ τὰ ὄριά των.

Ε. Βερριώτης Ἴατρος

Ἄρτηνὰ νέα τοῦ περιοδεύοντος ἀνταποκριτοῦ τῆς «Προόδου».

Ἄφ' ὅτου ἡ Ἑλλὰς ἀποτινάξασα τὸν βαρὺν ζυγὸν τῶν αἰωνίων αὐτῆς ἐχθρῶν ἡλευθέρωθη ὑπὸ τῆς σκέπης καὶ εὐλογίας τῆς ἐλευθερίας ἤρξαντο νὰ ἐξαπλώνωνται τὰ γράμματα καὶ ὁ πολιτισμός, εἰς πολλὰς δὲ πόλεις αὐτῆς πλεῖστοι σύλλογοι κατηρτίσθησαν καὶ

ἀλλὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα σκοποῦντα τὴν πρόοδον.

Τῆς γενικῆς ταύτης δράσεως καὶ αὐτὴ ἡ πόλις τῆς Ἄρτης δὲν ἐφάνη ἄμοιρος ἢ μόλις πρὸ δεκαετίας ἀποκτήσασα τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ ταύτην οὐχ ὀλοσχερῶς ἄτε τῶν κτημάτων αὐτῆς ὄντων ἐν τῷ Τουρκικῷ ἐδάφει. Κατήρτισε σύλλογον ὑπὸ τὴν ἐπιτυχῆ ἐπωνυμίαν «Σκουφᾶς» συντηροῦντα Γυμνασίον πολλοῦ λόγον ἀξίον καὶ ὄλονέν καταρτίζοντα φιλαρμονικῆν· αἱ τύχαι τοῦ συλλόγου τούτου ἔχουσιν ἐμπιστευθῆ εἰς πρόσωπα τῶν ὁποίων ὁ κοινωνικὸς βίος εἶνε παράδειγμα χρηστότητος καὶ φιλοπατρίας. Συγκινητικὸν εἶνε νὰ βλέπη τις τοὺς πολίτας κατακλύζοντας τὴν οἴθουσαν τοῦ συλλόγου καὶ ἐκεῖ μετὰ κατανύξεως ἀκρωμένους τῶν παρὰ τῶν υἱογενῶς ἀποδεξαμένων νὰ διδάσκωσι μαθημάτων ἤτοι ἐρμηγείας τῶν Ἁγίων Γραφῶν, τῆς Ἱστορίας τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, τῆς Ἱστορίας τῆς Ἡπείρου κλπ. Ὁ Σύλλογος τέλος οὗτος λειτουργεῖ ὑπὸ τοῦς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς ὑπισχνούμενος ὅτι θέλει παράσχη εἰς τὴν κοινωνίαν καρποὺς ἐπωφελεῖς ἐξέχουσας δὲ θέλει καταλάβη θέσιν ἀπέναντι τῶν συλλόγων τῶν ἄλλων πόλεων, ἂν μὴ κακῆ μεῖρα φθονήσῃ τὴν πρόοδον αὐτοῦ.

Σ. Π. Τῆς δράσεως ὁμοῦς ταύτης καὶ πρόοδον μόνῃ ἢ Λευκάς ἢ καὶ πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ἐλευθέρα ὡς οὖσα ὑπὸ Εὐρωπαϊκὴν προστασίαν, μόνῃ αὐτὴ λέγομεν ὑστερεῖ μὴ προστατεύουσα τοιοῦτους παράγοντας τῆς προόδου, ὅπερ προκαλεῖ τὴν ἀλγεινὴν σκέψιν, ὅτι ὁ λαὸς αὐτῆς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προοδεύσῃ. Διατί καὶ ἐνταῦθα νὰ μὴ ὑποστηριχθῆ ἐν τοιοῦτον ἔργον, διατί νὰ λογιζώμεθα ὡς ὀπισθοβατοῦντες καὶ σήμερον ἀκόμη ὁπότε καὶ αἱ μικρότεροι πόλεις τῆς Ἑλλάδος τείνουσι πρὸς τὴν πρόοδον; Ἐμπρὸς λοιπὸν ἄς ἐργασθῶμεν, ἄς ἀποδείξωμεν καταρτίζοντες τοιαῦτα ἰδρύματα οὗ ὑπὸ τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν περισσότερο παντὸς ἄλλου.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου ὡς θρησκευτικῆ καὶ Ἐθνικῆ ἑορτῆ.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη διπλῆν καὶ ὑψηλὴν ἔχει τὴν σημασίαν, θρησκευτικὴν τε καὶ ἐθνικὴν.

Κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ εἰσελθὼν εἰς Ναζαρέτ, εἰς τὴν πενιχρὰν καλύβην τοῦ τέ-

κτινοῦ Ἰωσήφ καὶ εὐλαβῶς προσκλίνας ἠσπάσατό τὴν Παρθένον Μαρίαν, τὴν μνηστῆν αὐτοῦ εἰπὼν «χαίρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ» εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν. Ἡ παρθένος ἐν μεγίστῃ τῶν φρενῶν συγχύσει διαπυθανομένη παρὰ τοῦ ἀγγέλου τὴν ἀπόρητον τοῦ Θεοῦ βουλήν ταπεινῇ τῇ φωνῇ ἐν ἐπιγνώσει τῶν θεῖων ῥημάτων ἀπεκρίνατο: «Γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου». Καὶ οὕτω τὸ σῶμα αὐτῆς ὡς χόριον ἀλλὰ παρθένον ἐγένετο πρόσκαιρον κατασκηνῶμα ἀλλὰ καὶ πάντα ἀγνὸς εἰκος τοῦ ἀχωρήτου Θεοῦ. Ἐγένετο πεδίον, δι' οὗ ἐμελλε νὰ παλαίσῃ τὸ πνεῦμα πρὸς τὴν ὕλην, ἡ ἀνθρωπότης πρὸς τὸν πλοῦτον, ἡ γυνὴ πρὸς τὴν καταδικην αὐτῆς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς· καὶ οἰανὴ ἀληθῆς ἱερὸς βωμὸς τελεσφόρος ἀποπνέων ἐλευθερίαν, ἀγάπην, πρόοδον καὶ καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος καὶ παγκόσμιον δημοκρατίαν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν αἰώνων διήλθον καὶ παρήλθον θρησκείαι πολλαί, αἱ ὅσαι ὡς δημιουργήματα ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ἐθνῶν κατέπεσαν οἴκοθεν ἅμα τῇ προόδῳ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄπλουται, χρόνοι, καθ' οὓς ἡ ἀνθρωπότης εἶχε μέσον προοδου τὸ αἶμα καὶ τὸ ξίφος ἀντὶ τῆς εἰρηνικῆς γραφίδος καὶ πικρὰ δουλεία μετ' ἀφορήτου τυραννίδος ἐκτείνει μουσάρων πέπλον ἐπὶ τῆς γῆς. Εἶρπεν ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἔσται δουλικὴν τὴν οὐρανὸν ὡσπερ κυνάρια πρὸς τὸν ἄρχοντα αὐτῆς. Ἡ δὲ Ἑλλάς ἦτο μεγάλη ἐπὶ Περικλέους καὶ μετὰ παλμῶν τῆς καρδίας ἠτένιζε πρὸς τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς. Ἡ Ἑλλάς ἦν μεγίστη ἐπὶ Μ. Ἀλεξάνδρου, ὅτε ἡ γλῶσσα αὐτῆς κατέστη γενική. Ἄλλ' ἔπεσον! ἔπεσε πτώσιν δεινὴν! Ἐγένετο ἐπαρχία Ῥωμαϊκῆ, ἡ ἐλευθερία αὐτῆς ἀπώλετο καὶ κατέστη οἰκτρὸν ναυάγιον πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου.

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ἠθικὴ κατάπτωσις τῆς ἀνθρωπότητος καὶ μάστιξ τῆς Δύσεως, εἴ ἤ, ἐπήγαγεν ἡ τυραννὴς ἢ δουλεία καὶ ἡ θρησκευτικὴ, ἐμελλε νὰ εὐρη ἀντίδοτον σωτήριον πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἠθῶν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς. Τότε δὴ τότε ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ταπεινὸς καὶ ἄνευ διδασκάλων ἀνάτραφεις συνέλαβεν ὡς Θεὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ θεοῦ τέλειον τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τελευτῇ οἱ βωμοὶ τῶν Θεῶν ἐγκαταλείπονται, τὰ μαντεῖα σιγῶσι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας θρησκείας ἱερεῖς λιμώττουσι. Μάτην ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐπικράτεια ἐκ παρανοήσεως κηρύττονται κατὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐκκενοῦσι πᾶν βέλος κατὰ τῆς νέας ταύτης θρησκείας. Ὁ Ἰησοῦς ὁμοῦς ἰσάμενος ἐν μέσῳ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου εὐλογεῖ πρῶτῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ δι' αὐτῆς πᾶσαν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπιγίαν θεῖον ὡς ἂν προκαλύπτει τὴν φιλοσοφίαν αὐτοῦ δια τοῦ Εὐαγγελίου οὐσαν πρῶτην τῆ σοφῆ καὶ τῆ ἀμαθεῖ καὶ ἐν γένει παντὶ ἐλευθέρῳ καὶ φιλοσόφῳ πνεύματι. Διότι θέλει τὸν ἀνθρώπον ἠθικῶς ἐλεύθερον, ἦτοι ὑπεύθυνον τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ἀνεξάρτητον τῆς θελήσεως τοῦ ἄλλου καὶ ἔχοντα (ἀκολουθεῖ)